

ZEER GEHEIM

MINISTERRAAD

Nr 1 6 0 0

Ex.nr 12

Notulen van de vergadering,
gehouden op Maandag 21 Maart 1955 in de Trèveszaal, aange-
vangen 's morgens om elf uur en 's middags voortgezet

Aanwezig: De Minister-President Drees en de Ministers
Beel, Beyen, De Bruijn, Cals, Donker, Luns,
Mansholt, Staf, Suurhoff, Van Thiel, en Wit-
te (Afwezig zijn de Ministers Algera, Kern-
kamp, Van de Kieft en Zijlstra)

Secretaris: J.Middelburg

2. Ingekomen stukken en mededelingen

a. Brabants watersnoodfonds (Zie notulen MR dd. 28 Fe-
bruari 1955, punt 10)

De Minister-President heeft indertijd op een brief van het Provinciaal Watersnoodfonds van Noordbra-
bant, waarin als Rijksbijdrage in dit fonds een bedrag van tenminste f.1 mln werd genoemd, geantwoord, dat het Rijk zijn bijdrage op f.1 mln heeft vastgesteld. Thans heeft spreker opnieuw een brief van dit fonds ontvangen, waarin de vraag wordt gesteld als de uitgaven van het fonds meer bedragen of dan ook de Rege-
ring een verhoging van de Rijksbijdrage wil overwegen. Spreker is voornemens hierop afwijzend te antwoorden, aangezien dit de gedachte verschuift. Het fonds zal er vanuit moeten gaan, dat er een bepaald bedrag beschikbaar is en dat men moet zien zich daarmee te redden. Minister Van Thiel heeft zich persoonlijk steeds op het standpunt gesteld, dat het Rijk niet verantwoordelijk is voor de schade in de Biesbosch, maar dat men dit standpunt niet door fixering van een bedrag moet vastleggen. De Minister-President antwoordt, dat men ook in aanmerking moet nemen, dat het Rijk de schade aan het Kroondomein voor zijn rekening neemt. Het bedrag van de Rijksbijdrage aan het fonds is vastge-
steld in verhouding tot wat het Nationale Rampenfonds doet. Het laten vervallen van de medegedeelde beperking tot f.1 mln leidt er ook toe, dat de vergoeding van de schade onbegrensd is. De Raad aanvaardt het voorstel van de Minister-President.

2 b. De margarineheffing

De Minister-President heeft vernomen van een voorstel tot verlaging van de margarineheffing. Hij zou hieromtrent gaarne een nota voor de Ministerraad ontvangen om een beslissing te kunnen nemen als Minister Van de Kieft terug is.

3. Buitenlands beleida. Ratificatie van Parijse accoorden (Zie notulen MR dd. 14 Maart 1955, punt 3 a)

Minister Beyen deelt mede, dat de behandeling van de Parijse accoorden in de Tweede Kamer op 29 Maart as. zal beginnen, terwijl er kans bestaat, dat de mondelinge behandeling in de Eerste Kamer kan aansluiten bij die van de begroting van Buitenlandse Zaken. Als er geen stagnatie komt, zou dan in begin Mei de ratificatieoorkonde kunnen worden gedeponereerd. Intussen is een nieuwe kwestie opgedoken namelijk de vraag of de goedkeuringswet niet de vorm van een Rijkswet moet hebben. Het enige punt van belang in dit opzicht is, dat de automatische bijstandsclausule van het Brussels Verdrag wordt uitgebreid tot Duitsland en Italië.

Minister Beel heeft Zaterdag bij het overleg met Dr Pos en Mr Debrot ook deze kwestie ter sprake gebracht. Zij nemen het standpunt in, dat het Statuut op een bepaald ogenblik in werking is getreden en dat gedurende een overgangperiode voor zaken, welke voordien waren vastgesteld, een soepele procedure kan worden gevolgd. Zij menen, dat de onderhavige zaak in de Overzeese Rijksdelen wel zou lopen zonder dat de vorm van een Rijkswet wordt gekozen. Spreker vraagt zich echter af of in het Parlement geen bezwaar op dit punt zal worden gemaakt. De Minister-President acht dit laatste lang niet denkbeeldig. Een ontwerp van Rijkswet thans nog in deze week te laten goedkeuren door de Regeringen en de Staten van Suriname en de Antillen acht spreker niet mogelijk.

Minister Beel geeft in overweging nog een nota van wijziging in te dienen, waardoor de goed-

nadien kan vervolgens de goedkeuring door Suriname en de Antillen aanhangig worden gemaakt. Minister Beyen concludeert, dat de Raad het uitgesloten acht,

volgen, dat een Rijkswet nog wel door de Staten in Suriname en de Antillen in deze week wordt goedgekeurd. Dan is de enige oplossing, dat eerst alleen Nederland de accoorden ratificeert. De Raad verklaart zich hiermede accoord.

3 b. De Europese integratie (Zie notulen MR dd. 11 Maart 1955, punt 1 i)

Minister Beyen deelt in aansluiting aan de bespreking in de Ministerraad van 11 Maart jl. mede nader vernomen te hebben, dat Monnet bereid zou zijn als voorzitter van de Hoge Autoriteit van de KSG te blijven als de zes landen een conferentie over Europese integratie houden, waarvan hij voorzitter zal zijn. Deze voorwaarde acht spreker onaan-

vaardbaar. Hij staat te dezen aanzien op het standpunt, dat Monnet zal moeten kiezen of delen, dus of Voorzitter van de HA van de KSG blijven of ijveren voor de Europese integratie, waartoe hij zijn ontzag heeft aangeboden. De gedachte van Monnet zou uitgaan naar een verdere sectorsgewijze integratie. In kringen van de Franse Regering bestaat een streven om in KSG-verband de integratie uit te breiden tot de energie en verder op transportgebied. Ten aanzien van de energie zal echter de olie wel direct een bezwaar opleveren, terwijl met betrekking tot het transport voor vele onderdelen geen HA nodig is. Gezien deze ontwikkeling en na de rede van Prof. Van Houtte, die propageert, dat Benelux in de OEEC het initiatief zal nemen de afschaffing van douanetarieven voor te stellen (op welk terrein tot nu toe geen resultaat is bereikt), staat spreker voor de vraag of de Regering moet afwachten of dat onzerzijds toch nog een initiatief zal worden genomen. Er is voor Nederland geen enkele reden om niet in herinnering te brengen, dat men na het misgaan van de EDG nog de onafgedane zaak van de Europese Politieke Gemeenschap heeft, die een heel eind in de goede richting ging. Onzerzijds heeft men zich nl. steeds verzet tegen een uitsluitende overkoepeling van de KSG en de EDG door deze politieke gemeenschap. Ook wordt onzerzijds het standpunt ingenomen, dat verdere integratie een algemener karakter dient te hebben dan integratie van sectoren. Het overwegen van een dergelijk plan is voorts wenselijk, omdat ook de Eerste Kamer bij de behandeling van de begroting van Buitenlandse Zaken zal vragen waarom de Regering ter zake niets doet. Men zal een en ander zorgvuldig moeten overwegen en nog weinig moeten doen als niet blijkt, dat een initiatief in Benelux-verband kan worden genomen. Het lijkt spreker nuttig nog twee punten te releveren als men aldus te werk gaat. In de eerste plaats lijkt een plan practisch niet goed uitvoerbaar als niet direct wordt erkend, dat om politieke en economische redenen de landbouw een bijzondere positie heeft en als niet aanstonds er rekening mee wordt gehouden, dat de Franse economische structuur een bijzondere is. Om verschillende redenen acht spreker het wenselijk, dat de Raad zijn standpunt ten aanzien van deze kwestie bepaalt. De Minister-Président stelt voor bij de Raad een nota met enkele punten in te dienen als basis van discussie. Minister Beyen zegt toe, dat hij in de loop van de week een nota zal rondzenden.